

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

Praha, 21. srpna 2012

Posudek bakalářské práce

Jiřina Kynclová: Der Weg zur Entstehung der Partei DIE LINKE – die Entwicklung zwischen den Jahren 2004 und 2009

Jiřina Kynclová předložila jako svou bakalářskou práci velmi kvalitní studii, která ukazuje, že se autorka velmi dobře orientuje ve zvoleném tématu a že si během bakalářského studia osvojila znalost základních postupů pro psaní odborného textu. Její bakalářská práce je pečlivě zpracována i po formální a redakční stránce a vykazuje také velmi dobrou jazykovou úroveň.

Práce si klade za cíl objasnit, na jakém základě došlo ke sblížení německé postkomunistické politické strany PDS a od sociálně demokratické SPD odštěpené platformy WASG, které se v roce 2007 sjednotily v politické straně Levice, zhodnotit přínos vzájemného spojení pro oba tyto subjekty a analyzovat, jakým způsobem o tomto procesu informovala česká média. První dvě kapitoly, ve kterých autorka stručně nastiňuje vývoj PDS a WASG před sjednocením a analyzuje proces jejich sblížení, ukazují, že autorka má přehled o odborné literatuře, která je k tomuto tématu k dispozici. Používá jak německou, tak zahraniční literaturu a umí s ní také velmi dobře zacházet – poznámkový aparát s odkazy je velmi pečlivě zpracovaný (a to i po formální stránce) a je vždy jasně označeno, o jaké autory se Jiřina Kynclová ve svých výrocih opírá. Výklad je chronologický, je však orientován na zásadní problémy autorka se nenechává strhnout k pouhému popisu podružných událostí. Naopak vystihuje důležité otázky a ve svém vysoce kultivovaném textu dokáže strukturovaně představit své závěry a argumenty.

Překážky sjednocení vidí autorka v tom, že zatímco WASG hledala politická řešení v rámci stávajícího politického systému, PDS, alespoň v rovině své politické ideologie, usilovala o jeho nahrazení jiným systémem. Po stránce organizační se WASG měla obávat toho, že by v novém uskupení dominovali představitelé dosavadní PDS, která byla výrazně větší, a PDS se zase bála oslabení své východoněmecké identity. V oblasti programové se jednotícím prvkem stal společný boj proti údajně převládajícímu politickému proudu „neoliberalismu“. Výraznou motivací pro pokračování integrace byl také společný úspěch ve volbách v roce 2005.

Třetí kapitola práce je věnována volebním výsledkům Levice a jejich předchůdců. Autorka nashromáždila výsledky všech voleb do spolkového a zemských sněmů a přehledně je představila v tabulkách. S pomocí odborné literatury je velmi obratně interpretuje a dochází k závěru, že sjednocení bylo pro PDS i WASG výhodné, protože díky společnému založení nového politického projektu dokázaly oslovit výrazně více voličů, než jednotlivě kdykoliv předtím. Vyšších volebních zisků dosáhly i v nových spolkových zemích, jednoznačně patrný je však nárůst voličské základny především na západě.

V poslední kapitole pak autorka prezentuje výsledky svého zcela samostatného výzkumu, při kterém provedla kvantitativní (četnost informací) a kvalitativní analýzu (souvislosti, v jakých bylo informováno) článků českých deníků o vzniku strany Levice. Jejím výsledkem je, že český tisk věnoval vzniku nové strany v Německu minimální pozornost a pokud o straně Levice informoval, tak spíše v souvislosti s jinými tématy. Přestože se jednalo o velmi jednoduchý výzkum, autorka v něm podobně jako v předešlé kapitole demonstrovala svou schopnost samostatně formulovat výzkumné otázky a interpretovat data.

Pro účely akademické diskuse je možné vznést několik drobných výtek ke způsobu zpracování studie. Je především škoda, že autorka zahrnula do své analýzy českého tisku pouze články, které vyšly v roce 2007. Malý počet článků, který vyšel, poněkud omezuje možnost interpretace získaných dat. Je sice pravda, že v předešlých letech nebyl počet publikovaných textů výrazně vyšší, přesto je však patrné, že v roce 2005, kdy integrační proces začínal a PDS a WASG se poprvé společně účastnily voleb, byl zájem českých médií o vznik tohoto nového uskupení větší. V roce 2007, kdy byla zdlouhavá cesta ke vzniku nové strany úspěšně zakončena, již pozornost českých novinářů zjevně opadla. Tyto články z roku 2005 tak bohužel ve výzkumu zahrnuty nejsou. Práci by také obohatilo, pokud by autorka zejména tam, kde se zabývá programovými východisky Levice a jejích předchůdců, nevycházela pouze ze sekundární literatury, ale analyzovala přímo prameny, programové dokumenty těchto stran.

Práce Jiřiny Kynclové bezesbytku splňuje veškeré požadavky kladené na bakalářskou práci. Navrhuji ohodnotit ji známkou výborně a doporučuji zkušební komisi zvážit navržení autorky na pochvalu děkana za vynikající bakalářskou práci.

Ondřej Picka